

Arrest

nr. 203 532 van 4 mei 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VALCKE
Karel van Manderstraat 123
8310 SINT-KRUIS (BRUGGE)

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. TERRASI, die *loco* advocaat F. VALCKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Qalai Shahi, gelegen in het district Dar-i-Nur in de provincie Nangarhar. U bent Pashaie van etnische origine. U bent nooit naar school geweest, maar u heeft wel leren lezen en schrijven tijdens koranlessen bij een imam. U beweerde bij aankomst in België minderjarig te zijn.

Uw oudste broer R. (...) werkte sinds 30 qaus 1393 Afghaanse kalender (AK), 20 januari 2015 Gregoriaanse kalender (GK) als soldaat voor het Afghaanse leger, waar hij tewerkgesteld was in Helmand en Waidan Mardak. Op een dag vond u een brief van de taliban waarin geschreven stond dat uw broer zijn job in het leger diende te stoppen, of dat hij zich anders bij de taliban diende aan te sluiten. Vervolgens kwam de taliban op een nacht naar uw huis, waarbij er een gevecht losbarstte tussen uw schoonbroer en de taliban. De dag erna merkten uw burens op dat er bloed voor de deur lag, waardoor

er vanuit gegaan werd dat uw schoonbroer iemand van de taliban gedood had tijdens deze nacht. Aangezien de districtschef aangaf dat de overheid de veiligheid van uw familie na dit incident niet kon garanderen, besloot uw oom dat het voor u, uw oudere broer A. (...) (O.V. 8.163.872), uw zus en uw schoonbroer beter was om jullie in Jalalabad te vestigen. Tien tot vijftien dagen later ontving uw familie een tweede brief, waarin ook u en A. (...) bedreigd werden. Twee maanden en een half later stond de taliban plots aan uw deur in Jalalabad, A. (...) en u konden via het dak ontsnappen, uw zus bleef bij de kinderen in het huis. U contacteerde uw oom die naar Jalalabad kwam en u onderbracht in het huis van een vriend, terwijl hij ondertussen uw reis regelde naar Europa.

U vertrok vervolgens samen met uw broer A. (...) (O.V. 8.163.872) naar Europa en u kwam, na een tocht van ongeveer zes maanden, op 4 november 2015 aan in België, waar u op 17 november samen met uw broer asiel aanvraagde.

Tijdens uw reisweg vernam u van uw oom dat uw zus en haar kinderen verdwenen zijn sinds de taliban jullie in Jalalabad heeft opgezocht en dat uw oudste broer gedood is.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw Afghaans identiteitsdocument (taskara), de taskara van A. (...), de taskara van uw vader, twee dreigbrieven van de taliban, twee foto's van uw oudste broer op zijn werkplaats, verschillende foto's van u en uw beide broers, twee foto's van uw dode broer, een brief van het districtshuis die uw problemen bevestigt, een werkbadge en een document van het leger van uw oudste broer en de omslag waarin alle documenten zijn opgestuurd.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat uw asielmotieven volledig gelijklopen met deze die uw broer, A. R. (...) (O.V. 8.163.872), verklaarde. Zoals uiteengezet in de beslissing van uw broer die hieronder hernomen wordt, werd in het kader van zijn asielaanvraag overgegaan tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing luidt als volgt:

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS, A. (...) I, dd. 18 januari 2017, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 11 december 2015 door de dienst Voogdij betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Programmawet van 24 december 2002 gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat waar u zich op 1 december 2015 16 jaar oud verklaarde u in werkelijkheid ouder dan 18 jaar was, waarbij 20,6 met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. Daarom kunt u niet worden beschouwd als

minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Ook kan er geen geloof gehecht worden aan de beweerde leeftijd van uw broer, A. R. (...) (O.V. 8.163.876). Overeenkomstig de beslissing die hem werd betekend op datum van 11 december 2015 door de dienst Voogdij betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2,2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Programmawet van 24 december 2002 gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat waar hij zich op 1 december 2015 16 jaar oud verklaarde hij in werkelijkheid ouder dan 18 jaar was, waarbij 20,3 met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. Daarom kan ook uw broer niet beschouwd worden als minderjarige en kan bijgevolg de Internationale Conventie voor de rechten van het kind ook op uw broer niet worden toegepast. In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden herkomst uit het dorp Qalai Shahi in het district Dar-i-Nur in de provincie Nangarhar.

U slaagt er immers niet in uw profiel als ongeschoolde jongen die zijn hele leven in een landbouwmgeving heeft doorgebracht geloofwaardig te maken.

Vooreerst kunt u geen doorleefde verklaringen over uw dagelijkse activiteiten in uw dorp afleggen. U verklaart immers dat u nooit naar school bent geweest, aangezien u geen interesse had om naar school te gaan (gehoorverslag CGVS, A. (...) I, dd. 18 januari 2017, p. 7), maar u slaagt er ook op geen enkel moment in doorleefd te vertellen over de andere activiteiten waarmee u als jongeman uw dagen vulde in uw geboortedorp. Gevraagd naar hoe u uw middagen doorbracht, zegt u enkel dat u met uw vliegers speelde en voor de rest niets deed (CGVS, A. (...) I, p. 11). Wanneer u nogmaals wordt uitgenodigd om te vertellen over uw activiteiten, vertelt u dat u ook met de knikkers speelde, en dat u dit deed samen met de kinderen van de buren, namelijk S. (...) en J. K. (...) (CGVS, A. (...) I, p. 18-19) en dat dit gebeurde voor de deur van jullie huis (CGVS, A. (...) I, p. 19). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt naar de vrienden en de activiteiten van uw jongere broer A. (...), slaagt u er niet in ook maar één vriend bij naam te noemen en weet u ook niet te vertellen waar hij en zijn vrienden in de namiddag vertoefden (CGVS, A. (...) I, p. 19). U verklaart eigenlijk niets te weten over de activiteiten van uw broer. Het enige dat u weet te vertellen is dat hij neerzat en dat u eigenlijk niet weet wat hij deed (CGVS, A. (...) I, p. 20). Het feit dat u niets weet te vertellen over de activiteiten van uw broer met wie u meer dan 16 jaar een huis heeft gedeeld, is niet alleen totaal ongeloofwaardig, maar staat ook haaks op de verklaringen van uw broer zelf. Deze beweerde immers ook dat hij in de namiddag speelde met zijn vrienden voor de deur (gehoorverslag CGVS, A. (...) I, dd. 18 januari 2017, p. 16). Het is dan ook niet aannemelijk dat u niet weet wie de vrienden van uw broer waren, en uw broer vice versa niet weet wie uw vrienden waren (CGVS, A. (...) I, p. 14), zeker aangezien uw broer zelf aangeeft dat zijn vrienden de kinderen van de buren waren en dat iedereen de namen kent van de buren (CGVS, A. (...) I, p. 15), hetgeen niet strookt met uw onwetendheid over de namen van de vrienden van uw broer. Uw broer weet zelfs niet of u bevriend was met een van de broers van zijn vrienden (CGVS, A. (...) I, p. 15), hetgeen allerm minst geloofwaardig is. Niet alleen uit de vaststelling dat u en uw broer tegenstrijdige verklaringen afleggen over jullie activiteiten in Afghanistan ook uit jullie voorstelling van jullie activiteiten moet opgemaakt worden dat jullie geen inzage willen geven in jullie leven voor jullie komst naar België. Er kan immers niet aangenomen worden dat twee volwassen mannen van ongeveer twintig jaar oud hun dagen vulden met aan de moskee studeren, vliegeren en knikkeren.

Ook maakt u niet aannemelijk de zoon van een landbouwer te zijn die zijn hele leven tussen de velden heeft doorgebracht. Gevraagd naar wat er precies op het land werd geteeld, weet u enkel te vertellen dat uw vader maïs en tarwe kweekte (CGVS, A. (...) I, p. 12). Niet alleen uw vader maar ook alle landbouwers uit uw regio zouden zich louter op maïs en tarwe hebben toegelegd omdat uw regio met een watertekort kampt. U kan dan ook niets vertellen over de teelt van andere veelvoorkomende gewassen zoals aardappelen of katoen (gehoorverslag CGVS, A. (...) II, dd. 4 mei 2017, p. 7; CGVS, A. (...) I, p.12,33). Het is merkwaardig dat u stelt dat een gebrek aan water de landbouwers ertoe verplicht enkel maïs en tarwe te telen, aangezien de informatie die aan het administratief dossier is toegevoegd Dar-i-Nur een vruchtbare regio met voldoende water noemt. Dat u uw regio geheel anders voorstelt doet andermaal twifelen aan uw voorgehouden verblijf in Dar-i-Nur. Uw kennis over de teelt van de twee gewassen die uw vader wel verbouwde kan evenmin overtuigen. Hoewel u zonder op het land te hebben gewerkt heel precieze zaai- en oogsttijden kan geven is uw beschrijving van het teeltproces van maïs uiterst simplistisch. Je zaait het, je irrigeert het, je oogst het, je eet het, meer heeft uw omschrijving niet om het lijf (CGVS, A. (...) I, p.12). Het is weinig geloofwaardigheid dat een zoon van een landbouwer die zijn hele leven in Dar-i-Nur heeft gewoond geen beter besef heeft van de teelt van de één van de twee gewassen die zijn vader verbouwde. Uw broer slaagt er niet in om deze ongeloofwaardigheid ongedaan te maken. Immers, gevraagd wat hij weet over de oogst van tarwe en van maïs, moet hij op de oogst- en zaaitijden na telkens het antwoord schuldig blijven (CGVS, A. (...) I,

p. 8,28). Dat hij de maanden waarin geoogst en gezaaid wordt kan weergeven maar voor de rest volledig onwetend is over het teeltproces uiterst bevreemdend en wijst er niet zozeer op dat hij in een landbouwomgeving opgroeide maar wel dat hij de teeltkalender ingestudeerd heeft.

Ook op de vraag of er bij de burens andere zaken werden geteeld dan deze beide gewassen, beweert hij dat hij dit niet weet aangezien hij nooit uit zijn dorp is geweest (CGVS, A. (...), p. 29). Er mag van iemand die is opgegroeid tussen de velden in Dar-i-Nur, en bovendien de zoon van een landbouwer is, uitgegaan worden dat hij op zijn minst heeft gezien welke gewassen er op de velden groeien. Ook op de vraag wat uw vader precies deed met zijn oogst, slaagt u er niet in een bevredigend antwoord te formuleren. U weet niet of uw vader zijn maïs verkocht (CGVS, A. (...) I, p. 12), en ook uw broer zegt niet te weten of uw vader zijn tarwe of maïs al dan niet verkocht, aangezien hij aan het studeren was (CGVS, A. (...), p. 28). Zelfs van een jongen die studeert mag verwacht worden dat hij toch iets meer kan vertellen over de activiteiten van zijn vader en hoe deze zorgde voor het gezinsinkomen. Ook slaagt u er niet in te antwoorden op de vraag wie er na de dood van uw vader de velden van uw ouders bewerkte, noch hoe uw familie hiervoor werd vergoed. Uw verklaart dit door te zeggen dat u nooit naar het land ging, waarna u zich onmiddellijk herpakt en zegt dat u hem nooit heeft gezien als u erheen ging (CGVS, A. (...) I, p. 13). Het gebrek aan dergelijke kennis, doet alweer vermoeden dat u niet bent opgegroeid als zoon van een landbouwer in Qalai Shahi en u bijgevolg het CGVS geen mogelijkheid geeft om een duidelijk beeld te krijgen over uw leven voor uw vertrek uit uw geboorteland.

U slaagt er bovendien niet in om de dood van uw vader geloofwaardig te maken. Er mag immers verwacht worden dat een zoon doorleefd kan vertellen over een dermate ingrijpende gebeurtenis als de dood van zijn vader en dat twee broers gelijkaardige verklaringen afleggen hierover. U vertelt dat hij 's nachts stierf en dat hij dood was toen jullie wakker werden (CGVS, A. (...) I, p. 26), terwijl uw broer er niet slaagt te antwoorden op de vraag op welk moment van de dag het overlijden heeft plaatsgevonden of wie er als eerste heeft opgemerkt dat uw vader was gestorven (CGVS, A. (...) I, p. 21 & 22). Gevraagd naar wat u precies deed op het moment dat u merkte dat uw vader is overleden, beweert u dat u uw oom en uw schoonbroer heeft gebeld (CGVS, A. (...) I, p. 26), hoewel uw broer verklaart dat uw schoonbroer bij u thuis was op het moment van het overlijden (CGVS, A. (...) I, p. 21). Ook over de begrafenis van uw vader kunt u geen doorleefd relaas geven, zagezegd aangezien u droevig en boos was (CGVS, A. (...) I, p. 26), en ook uw broer beweert dat hij te jong was om zich dat nog te herinneren (CGVS, A. (...), p. 21).

Nog opmerkelijker is het dat u er niet in slaagt om twee ingrijpende gebeurtenissen in uw persoonlijk leven, namelijk de dood van uw vader en het toetreden van uw broer in het leger, in chronologische volgorde te plaatsen. Zo beweert u aanvankelijk dat uw broer reeds was toegetreden in het leger op het moment dat uw vader is gestorven (CGVS, A. (...) I, p. 23), waarna u na het hervatten van het gehoor na de middagpauze plots beweert dat uw broer pas na de dood van uw ouders in het leger is gegaan (CGVS, A. (...), I, p. 27 & 30). Zelfs indien u beweert dat tijd niet belangrijk is voor u, mag er toch van uitgegaan worden dat u deze beide gebeurtenissen coherent weet weer te geven. Nog opmerkelijker is het feit dat uw broer dezelfde correctie heeft gedaan. Hij beweerde immers ook aanvankelijk dat uw oudste broer reeds in het leger was tijdens het overlijden van uw vader (CGVS, A. (...) I, p. 18), en eveneens corrigeerde hij zich in de namiddag (CGVS, A. (...) I, p. 22). Hiermee geconfronteerd wijt hij dit aan het feit dat hij enkel Pashaie spreekt en dat hij het eigenlijk nog wou verbeteren (CGVS, A. (...) I, p. 22), hetgeen hij duidelijk heeft nagelaten. Het is evenwel duidelijk dat uw broer het volledige gehoor probleemloos aflegt in het Pashtou, waardoor dit als argument niet kan worden ingeroepen (CGVS, A. (...) I, p. 22). Het feit dat u beiden uw verklaringen wijzigt na de middagpauze, maakt dat u geen waarheidsgetrouw beeld schept over uw leven, noch over dat van uw broer vooraleer u naar België bent vertrokken. Het relaas dat u en uw broer verklaren krijgt hierdoor een duidelijk ingestudeerd en weinig doorleefd karakter, waardoor u het aan het CGVS onmogelijk maakt om een duidelijk beeld te krijgen over wie u bent en vanwaar u afkomstig bent, wat primordiaal is om het CGVS toe te laten uw beschermingsnood correct in te schatten.

Naast het feit dat u er niet in slaagt eenduidige verklaringen af te leggen over wanneer uw broer is toegetreden tot het Afghaanse leger, heeft u vervolgens op geen enkele manier overtuigd effectief een broer te hebben die soldaat is geweest. Gevraagd om iets meer te vertellen over zijn job, komt u niet verder dan te zeggen dat hij werkzaam was in Maidan Wardak en in Helmand (CGVS, A. (...) I, p. 13), wanneer u echter gevraagd wordt om iets meer details hierover te geven, zegt u telkens dat u het niet kon vragen aan uw broer aangezien hij ouder is dan u. Bijgevolg moet u het antwoord op wat hij precies deed in het leger, hoe zijn training eruitzag, welke rang hij had en in welk korps hij aan de slag was, schuldig blijven (CGVS, A. (...) I, p. 14-15). Zelfs over de foto's die u neerlegt van uw broer tijdens zijn dienst, slaagt u er niet in om iets meer te vertellen dan hetgeen voor iedereen zichtbaar is, namelijk dat de foto genomen is op het moment dat hij in dienst was (CGVS, A. (...) I, p. 16). Bovendien is het vreemd dat uw broer u niets vertelde over zijn job, maar dat hij er wel op stond om een foto te nemen in de buurt van de hogeschool, omdat hij misschien morgen zou gedood worden (CGVS, A. (...) I, p. 15-

16). Het is zeer bevreemdend dat hij het risico nam om deze foto te nemen in Dar-i-Nur in zijn legeruniform, alhoewel A. (...) verklaarde dat uw broer in zijn uniform zelfs niet kon rondlopen als hij naar huis kwam (CGVS, A. (...) I, p. 11). Gevraagd waarom hij het risico nam om in uniform buiten te poseren, wijzigd uw broer onmiddellijk zijn verklaring en beweert hij dat deze foto binnen in de school is getrokken (CGVS, A. (...) I, p. 11-12). Er mag echter verwacht worden dat uw oudere broer geen onnodige risico's neemt in een dergelijke situatie en deze foto's binnenskamers zou laten nemen, in plaats van op een openbare plek. Het lijkt er bijgevolg sterk op dat deze foto's in scène zijn gezet om als bewijs te dienen voor uw asielrelaas, eerder dan als een souvenir van iemand die vreest te zullen sterven. Bovenstaande vaststellingen doen sterk twifelen aan de tewerkstelling van uw broer bij het Afghaans leger. De vaststelling dat u en uw broer ontoereikende verklaringen afleggen over uw familiesituatie voegt zich bij de conclusie dat jullie geen zicht wensen te geven op jullie werkelijke achtergrond.

Bovendien legt u ook tegenstrijdige verklaringen af over uw oom langs moederszijde, die uw reis heeft bekostigd naar Europa. Terwijl u reeds in het begin aanhaalde dat uw oom een landbouwer was met gronden dichtbij de velden van uw familie (CGVS, A. (...) I, p. 22), beweert uw broer aanvankelijk dat uw oom niets deed en dat hij ook niet wist of hij land bezat of niet (CGVS, A. (...) I, p. 17). De jonge leeftijd die hij aanhaalt, kan niet als argument gebruikt worden over het feit dat hij dit niet weet, aangezien hierboven reeds beschreven staat dat uw broer reeds ouder was toen hij Afghanistan verliet dan hij de asielinstanties tracht te doen geloven. Het is dan ook opmerkelijk dat uw broer, wanneer het gehoor in de namiddag wordt hernomen, plots wel op de hoogte blijkt te zijn dat uw oom misschien land bezit, vervolgens zegt dat hij zeker land bezit, maar dat hij er nooit is geweest, om uiteindelijk te besluiten dat zijn velden eigenlijk achter het huis van uw oom gelegen zijn. (A. (...) I, p. 19). Het is opvallend dat uw broer zijn verklaringen bijstelt nadat hij de mogelijkheid had om met u te overleggen. Dergelijke tegenstrijdige verklaringen over zaken die tot uw directe leefwereld behoren, tonen aan dat u het CGVS geen inzage wenst te bieden in het leven dat u leidde vooraleer u uit uw land bent vertrokken.

Ook zijn er enkele duidelijke tegenstrijdigheden vast te stellen over de weergave van uw omgeving. Er kan immers verwacht worden dat u en uw broer de omgeving waar jullie beiden sinds jullie geboorte tot jullie vertrek uit Afghanistan hebben gewoond, op een eenduidige manier weten weer te geven. Gevraagd om de weg te beschrijven van Amla naar uw huis, vertelt u dat het huis van H. A. (...) links van de weg ligt (CGVS, A. (...) II, p. 5), terwijl uw broer dit beroemde huis in Amla rechts situeert op weg naar uw dorp (gehoorverslag CGVS, A. (...) II, dd. 4 mei 2017, p. 4). Ook beweert u dat op weg van het districtscenter naar uw huis een chipsfabriek rechts en een benzinepomp links passeert (CGVS, A. (...) II, p. 8), terwijl uw broer beide zaken aan dezelfde kant van de weg, namelijk links, situeert (CGVS, A. (...) II, p. 7). Aangezien u beiden minstens 18 jaar in Dari-Nur heeft gewoond, kan ervan uitgegaan worden dat u beiden in staat zou moeten zijn om deze zaken correct te situeren. Het feit dat jullie wel weten dat er zich een huis van H. A. (...) en een chipsfabriek bevinden in uw zogenoemde omgeving, maar dat jullie dit niet aan de correcte kant van de weg kunnen situeren, geeft een ingestudeerd karakter weer over uw zogenoemde leefomgeving.

Daarenboven is het opmerkelijk dat u geen van beiden op de hoogte bent over een aanval die heeft plaatsgevonden in maart 2015 tegen het districtscentrum waarbij zes politieagenten zijn omgekomen (CGVS, A. (...) II, p. 8-9 & A. (...) II, p. 8), maar dat u beiden wel kunt vertellen over de dood van de lokale leider Qazi Khan Mohammad, een incident dat zich reeds in 2009 heeft afgespeeld. Echter, wanneer er iets verder wordt doorgevraagd over dit incident, moet u beiden passen (CGVS, A. (...) II, p. 9 & A. (...) II, p. 8), hetgeen alweer een ingestudeerde indruk geeft. Dit ingestudeerd karakter wordt verder bevestigd wanneer uw broer, die zich niets meer kan herinneren over de dood van zijn vader vier jaar geleden, aangezien hij te jong was toen hij is gestorven (CGVS, A. (...) I, p. 21; CGVS, A. (...) I, p. 11), zich wel een incident voor de geest kan halen van een Japanse ingenieur die in 2008 is gedood (CGVS, A. (...) II, p. 8). Ook het incident dat u aanhaalde over een elektriciteitsdam die in uw nabije omgeving is ontploft, mist elke doorleefdheid die verwacht mag worden over een gebeurtenis die u zogenaamd van dichtbij heeft meegemaakt (CGVS, A. (...) I, p. 35). Wanneer uw broer immers wordt uitgenodigd zijn persoonlijke beleving weer te geven over dit incident, beweert hij zich niet meer te herinneren wanneer dit gebeurde, wat jullie deden, wie er precies aanwezig was in jullie huis en of uw vader al dan niet ging kijken naar de explosie (CGVS, A. (...) I, p. 31). Nog opmerkelijk is dat uw broer geen weet heeft wanneer de kinderen in uw dorp schoolvakantie hebben, en wijt hij deze onwetendheid aan het feit dat hij zelf nooit naar school is geweest (CGVS, A. (...) II, p. 5), maar hij wel op de hoogte is dat het nieuwe schoolgebouw in Amla, waar hij nota bene nooit zou zijn geweest, vier tot vijf jaar geleden gebouwd is door de PRT (CGVS, A. (...) I, p. 6-7). Het feit dat uw broer alweer geen informatie over zijn directe leefwereld weet weer te geven, maar wel over een schoolgebouw dat hij nooit zou hebben gezien, bevestigt alweer dat zijn kennis over zijn leefomgeving ingestudeerd en weinig doorleefd is.

Naast het feit dat u beiden niet overtuigd heeft tot twee maanden voor jullie vertrek in Qalai Shahi te hebben gewoond, doet ook uw facebookpagina vermoeden dat u reeds langer dan twee maanden voor uw vertrek naar Jalalabad bent vertrokken. Zo is het duidelijk dat zowel u als uw broer wel degelijk over een netwerk aan vrienden in Jalalabad beschikken, wat aantoonst dat u de stad beter kent dan louter twee tot drie keer met uw vader in Jalalabad inkopen te doen (CGVS, A. (...) II, p. 4,15; CGVS, A. (...) II, p. 3). Uw broer verklaart zelfs dat hij niet weet of hij via facebook bevriend is met mensen uit Jalalabad, aangezien hij niet kan lezen waar iemand woont (CGVS, A. (...) II, p. 12). Deze uitlegis niet ernstig en bovendien tegenstrijdig met zijn eerdere verklaring dat hij zowel in de madrassa school liep alsook hier naar school gaat, en bijgevolg een beetje kan lezen en schrijven (CGVS, A. (...) II, p. 3). Deze tegenstrijdige verklaring toont aan dat ook uw broer geen duidelijk beeld wenst te geven op de band die hij heeft met de stad Jalalabad, hetgeen zijn algemene geloofwaardigheid verder ondermijnt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dar-i-Nur gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dar-i-Nur heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U en uw broer werden tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 18 januari 2017 en 4 mei 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U en uw broer werden op het einde van het gehoor op dd. 4 mei 2017 uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. (CGVS, A. (...) II, p.15; CGVS, A. (...) II p. 13).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke

redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststelling niet wijzigen. uw Afghaans identiteitsdocument (taskara), de taskara van uw broer A. (...) en de taskara van uw vader, de twee dreigbrieven van de taliban en de brief van het districtshuis kunnen enkel ondersteuning bieden bij geloofwaardige verklaringen, hetgeen niet aan de orde is. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker zijn en corruptie wijd verbreid is bij het verkrijgen van civiele documenten (zie informatie in administratief dossier). Aangezien hierboven ook reeds is aangetoond dat er geen geloof kan worden gehecht aan de job van uw broer in het leger, kan er verder ook geen waarde worden gehecht aan de foto's en de documenten die u neerlegt ter bevestiging van zijn functie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij wijst erop dat het Pashaie zijn moedertaal is en dat hij niet in staat was om zich voldoende uit te drukken tijdens het gehoor bij het CGVS. Verzoeker wijst op de inhoud van het gehoorverslag. Verzoeker had om een tolk Pashaie gevraagd maar die was niet beschikbaar. Om het CGVS ter wille te zijn heeft hij zich neergelegd bij een interview in het Pashtou. Verzoeker herhaalt dat hij compleet niet in staat was om zich fatsoenlijk uit te drukken in de taal van het gehoor. Hij had dit voor het gehoor al aangegeven. Toch werd het gehoor aangevat en vervolledigd. Door het gehoor te laten doorgaan en hem nadien af te rekenen op het gebrek aan details schond het CGVS het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker vraagt dan ook om de bestreden beslissing te vernietigen en het CGVS op te dragen een nieuw gehoor af te nemen in het Pashaie.

2.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de "schorsende werking van het beroep – zoniet schending van het non-refoulementbeginsel".

Hij wijst op het feitenrelaas en de aangehaalde vrees ten aanzien van de taliban. Een gedwongen terugkeer zou zijn dood betekenen en in strijd zijn met artikel 3 EVRM. De schorsende werking van het beroep is dan ook een absolute vereiste in afwachting van een definitief arrest van de Raad.

2.3. Verzoeker vraagt om op basis van het voorgaande:

"Alvorens te oordelen de schorsende werking van dit beroep vast te stellen.

Het huidige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

In hoofdorde de betwiste beslissing van het Commissariaat Generaal d.d. 09.08.2017 te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS om deze dienst toe te laten een nieuw interview van verzoeker af te nemen, en vervolgens een nieuwe beslissing te nemen.

In subsidiaire orde verzoeker de subsidiaire bescherming toe te willen kennen."

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Waar verzoeker een betoog voert omtrent de "schorsende werking van het beroep – zoniet schending van het non-refoulementbeginsel", stelt dat een gedwongen terugkeer strijdig zou zijn met artikel 3 EVRM en daarom vraagt om "Alvorens te oordelen de schorsende werking van dit beroep vast

te stellen”, kan worden volstaan met een verwijzing naar de inhoud van artikel 39/70, eerste lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). Deze bepaling luidt als volgt: *“Behoudens mits toestemming van betrokkene, kan tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied of teruggedrijving gedwongen worden uitgevoerd.”*

3.2. Verzoeker is de broer van Ah. R., wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 209 777 / IV. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar en geciteerd uit de bestreden beslissing die het CGVS velde ten aanzien van verzoekers broer. Verzoeker beroept zich bovendien op dezelfde feiten, problemen en vrees als deze die door zijn broer werden aangehaald in het kader van diens beroepsprocedure, gekend onder het voormelde rolnummer.

Bij arrest nr. 203 531 van 4 mei 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd in het kader van de beroepsprocedure van verzoekers broer ten aanzien van deze problemen en vrees geoordeeld als volgt:

“1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Qalai Shahi, gelegen in het district Dar-i-Nur in de provincie Nangarhar. U bent Pashaie van etnische origine. U bent nooit naar school geweest, maar u heeft wel leren lezen en schrijven tijdens koranlessen bij een imam. U beweerde bij aankomst in België minderjarig te zijn.

Uw oudere broer R. (...) werkte sinds 30 qaus 1393 Afghaanse kalender (AK), 20 januari 2015 Gregoriaanse kalender (GK) als soldaat voor het Afghaanse leger, waar hij tewerkgesteld was in Helmand en Waidan Mardak. Op een dag vond u een brief van de taliban waarin geschreven stond dat uw broer zijn job in het leger diende te stoppen, of dat hij zich anders bij de taliban diende aan te sluiten. Vervolgens kwam de taliban op een nacht naar uw huis, waarbij er een gevecht losbarstte tussen uw schoonbroer en de taliban. De dag erna merkten uw burens op dat er bloed voor de deur lag, waardoor er vanuit gegaan werd dat uw schoonbroer iemand van de taliban gedood had tijdens deze nacht. Aangezien de districtschef aangaf dat de overheid de veiligheid van uw familie na dit incident niet kon garanderen, besloot uw oom dat het voor u, uw jongere broer A. (...) (O.V. 8.163.876), uw zus en uw schoonbroer beter was om jullie in Jalalabad te vestigen. Tien tot vijftien dagen later ontving uw familie een tweede brief, waarin ook u en uw jongere broer bedreigd werden. Twee maanden en een half later stond de taliban plots aan uw deur in Jalalabad, A. (...) en u konden via het dak ontsnappen, uw zus bleef bij de kinderen in het huis. U contacteerde uw oom die naar Jalalabad kwam en u onderbracht in het huis van een vriend, terwijl hij ondertussen uw reis regelde naar Europa.

U vertrok vervolgens samen met uw broer A. (...) (O.V. 8.163.876) naar Europa en u kwam, na een tocht van ongeveer zes maanden, op 4 november 2015 aan in België, waar u op 17 november samen met uw broer asiel aanvraagde.

Tijdens uw reisweg vernam u van uw oom dat uw zus en haar kinderen verdwenen zijn sinds de taliban jullie in Jalalabad heeft opgezocht en dat uw oudere broer gedood is.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw Afghaans identiteitsdocument (taskara), de taskara van A. (...), de taskara van uw vader, twee dreigbrieven van de taliban, twee foto's van uw oudere broer op zijn werkplaats, verschillende foto's van u en uw beide broers, twee foto's van uw dode broer, een brief van het districtshuis die uw problemen bevestigt, een werkbadge en een document van het leger van uw broer en de omslag waarin alle documenten zijn opgestuurd.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS, A. (...) I, dd. 18 januari 2017, p. 2), blijkt uit het geheel van de

door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 11 december 2015 door de dienst Voogdij betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2,2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Programmawet van 24 december 2002 gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat waar u zich op 1 december 2015 16 jaar oud verklaarde u in werkelijkheid ouder dan 18 jaar was, waarbij 20,6 met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Ook kan er geen geloof gehecht worden aan de beweerde leeftijd van uw broer, A. R. (...) (O.V. 8.163.876). Overeenkomstig de beslissing die hem werd betekend op datum van 11 december 2015 door de dienst Voogdij betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2,2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Programmawet van 24 december 2002 gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat waar hij zich op 1 december 2015 16 jaar oud verklaarde hij in werkelijkheid ouder dan 18 jaar was, waarbij 20,3 met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. Daarom kan ook uw broer niet beschouwd worden als minderjarige en kan bijgevolg de Internationale Conventie voor de rechten van het kind ook op uw broer niet worden toegepast. In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden herkomst uit het dorp Qalai Shahi in het district Dar-i-Nur in de provincie Nangarhar.

U slaagt er immers niet in uw profiel als ongeschoolde jongen die zijn hele leven in een landbouwomgeving heeft doorgebracht geloofwaardig te maken.

Vooreerst kunt u geen doorleefde verklaringen over uw dagelijkse activiteiten in uw dorp afleggen. U verklaart immers dat u nooit naar school bent geweest, aangezien u geen interesse had om naar school te gaan (gehoorverslag CGVS, A. (...) I, dd. 18 januari 2017, p. 7), maar u slaagt er ook op geen enkel moment in doorleefd te vertellen over de andere activiteiten waarmee u als jongeman uw dagen vulde in uw geboortedorp. Gevraagd naar hoe u uw middagen doorbracht, zegt u enkel dat u met uw vliegers speelde en voor de rest niets deed (CGVS, A. (...) I, p. 11). Wanneer u nogmaals wordt uitgenodigd om te vertellen over uw activiteiten, vertelt u dat u ook met de knikkers speelde, en dat u dit deed samen met de kinderen van de burens, namelijk S. (...) en J. K. (...) (CGVS, A. (...) I, p. 18-19) en dat dit gebeurde voor de deur van jullie huis (CGVS, A. (...) I, p. 19). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt naar de vrienden en de activiteiten van uw jongere broer A. (...), slaagt u er niet in ook maar één vriend bij naam te noemen en weet u ook niet te vertellen waar hij en zijn vrienden in de namiddag vertoefden (CGVS, A. (...) I, p. 19). U verklaart eigenlijk niets te weten over de activiteiten van uw broer. Het enige dat u weet te vertellen is dat hij neerzat en dat u eigenlijk niet weet wat hij deed (CGVS, A. (...) I, p. 20). Het feit dat u niets weet te vertellen over de activiteiten van uw broer met wie u meer dan 16 jaar een huis heeft gedeeld, is niet alleen totaal ongeloofwaardig, maar staat ook haaks op de verklaringen van uw broer zelf. Deze beweerde immers ook dat hij in de namiddag speelde met zijn vrienden voor de deur (gehoorverslag CGVS, A. (...) I, dd. 18 januari 2017, p. 16). Het is dan ook niet aannemelijk dat u niet weet wie de vrienden van uw broer waren, en uw broer vice versa niet weet wie uw vrienden waren (CGVS, A. (...) I, p. 14), zeker aangezien uw broer zelf aangeeft dat zijn vrienden de kinderen van de burens waren en dat iedereen de namen kent van de burens (CGVS, A. (...) I, p. 15), hetgeen niet strookt met uw onwetendheid over de namen van de vrienden van uw broer. Uw

broer weet zelfs niet of u bevriend was met een van de broers van zijn vrienden (CGVS, A. (...) I, p. 15), hetgeen allerm minst geloofwaardig is. Niet alleen uit de vaststelling dat u en uw broer tegenstrijdige verklaringen afleggen over jullie activiteiten in Afghanistan ook uit jullie voorstelling van jullie activiteiten moet opgemaakt worden dat jullie geen inzage willen geven in jullie leven voor jullie komst naar België. Er kan immers niet aangenomen worden dat twee volwassen mannen van ongeveer twintig jaar oud hun dagen vulden met aan de moskee studeren, vliegeren en knikkeren.

Ook maakt u niet aannemelijk de zoon van een landbouwer te zijn die zijn hele leven tussen de velden heeft doorgebracht. Gevraagd naar wat er precies op het land werd geteeld, weet u enkel te vertellen dat uw vader maïs en tarwe kweekte (CGVS, A. (...) I, p. 12). Niet alleen uw vader maar ook alle landbouwers uit uw regio zouden zich louter op maïs en tarwe hebben toegelegd omdat uw regio met een watertekort kampt. U kan dan ook niets vertellen over de teelt van andere veelvoorkomende gewassen zoals aardappelen of katoen (gehoorverslag CGVS, A. (...) II, dd. 4 mei 2017, p. 7; CGVS, A. (...) I, p.12,33). Het is merkwaardig dat u stelt dat een gebrek aan water de landbouwers ertoe verplicht enkel maïs en tarwe te telen, aangezien de informatie die aan het administratief dossier is toegevoegd Dar-i-Nur een vruchtbare regio met voldoende water noemt. Dat u uw regio geheel anders voorstelt doet andermaal twifelen aan uw voorgehouden verblijf in Dar-i-Nur. Uw kennis over de teelt van de twee gewassen die uw vader wel verbouwde kan evenmin overtuigen. Hoewel u zonder op het land te hebben gewerkt heel precieze zaai- en oogsttijden kan geven is uw beschrijving van het teeltproces van maïs uiterst simplistisch. Je zaait het, je irrigeert het, je oogst het, je eet het, meer heeft uw omschrijving niet om het lijf (CGVS, A. (...) I, p.12). Het is weinig geloofwaardigheid dat een zoon van een landbouwer die zijn hele leven in Dar-i-Nur heeft gewoond geen beter besef heeft van de teelt van de één van de twee gewassen die zijn vader verbouwde. Uw broer slaagt er niet in om deze ongeloofwaardigheid ongedaan te maken. Immers, gevraagd wat hij weet over de oogst van tarwe en van maïs, moet hij op de oogst- en zaaitijden na telkens het antwoord schuldig blijven (CGVS, A. (...) I, p. 8,28). Dat hij de maanden waarin geoogst en gezaaid wordt kan weergeven maar voor de rest volledig onwetend is over het teeltproces uiterst bevreemdend en wijst er niet zozeer op dat hij in een landbouwomgeving opgroeide maar wel dat hij de teeltkalender ingestudeerd heeft.

Ook op de vraag of er bij de burens andere zaken werden geteeld dan deze beide gewassen, beweert hij dat hij dit niet weet aangezien hij nooit uit zijn dorp is geweest (CGVS, A. (...), p. 29). Er mag van iemand die is opgegroeid tussen de velden in Dar-i-Nur, en bovendien de zoon van een landbouwer is, uitgegaan worden dat hij op zijn minst heeft gezien welke gewassen er op de velden groeien. Ook op de vraag wat uw vader precies deed met zijn oogst, slaagt u er niet in een bevredigend antwoord te formuleren. U weet niet of uw vader zijn maïs verkocht (CGVS, A. (...) I, p. 12), en ook uw broer zegt niet te weten of uw vader zijn tarwe of maïs al dan niet verkocht, aangezien hij aan het studeren was (CGVS, A. (...), p. 28). Zelfs van een jongen die studeert mag verwacht worden dat hij toch iets meer kan vertellen over de activiteiten van zijn vader en hoe deze zorgde voor het gezinsinkomen. Ook slaagt u er niet in te antwoorden op de vraag wie er na de dood van uw vader de velden van uw ouders bewerkte, noch hoe uw familie hiervoor werd vergoed. Uw verklaart dit door te zeggen dat u nooit naar het land ging, waarna u zich onmiddellijk herpakt en zegt dat u hem nooit heeft gezien als u erheen ging (CGVS, A. (...) I, p. 13). Het gebrek aan dergelijke kennis, doet alweer vermoeden dat u niet bent opgegroeid als zoon van een landbouwer in Qalai Shahi en u bijgevolg het CGVS geen mogelijkheid geeft om een duidelijk beeld te krijgen over uw leven voor uw vertrek uit uw geboorteland.

U slaagt er bovendien niet in om de dood van uw vader geloofwaardig te maken. Er mag immers verwacht worden dat een zoon doorleefd kan vertellen over een dermate ingrijpende gebeurtenis als de dood van zijn vader en dat twee broers gelijkaardige verklaringen afleggen hierover. U vertelt dat hij 's nachts stierf en dat hij dood was toen jullie wakker werden (CGVS, A. (...) I, p. 26), terwijl uw broer er niet slaagt te antwoorden op de vraag op welk moment van de dag het overlijden heeft plaatsgevonden of wie er als eerste heeft opgemerkt dat uw vader was gestorven (CGVS, A. (...) I, p. 21 & 22). Gevraagd naar wat u precies deed op het moment dat u merkte dat uw vader is overleden, beweert u dat u uw oom en uw schoonbroer heeft gebeld (CGVS, A. (...) I, p. 26), hoewel uw broer verklaart dat uw schoonbroer bij u thuis was op het moment van het overlijden (CGVS, A. (...) I, p. 21). Ook over de begrafenis van uw vader kunt u geen doorleefd relaas geven, zagezegd aangezien u droevig en boos was (CGVS, A. (...) I, p. 26), en ook uw broer beweert dat hij te jong was om zich dat nog te herinneren (CGVS, A. (...), p. 21).

Nog opmerkelijker is het dat u er niet in slaagt om twee ingrijpende gebeurtenissen in uw persoonlijk leven, namelijk de dood van uw vader en het toetreden van uw broer in het leger, in chronologische volgorde te plaatsen. Zo beweert u aanvankelijk dat uw broer reeds was togetreden in het leger op het moment dat uw vader is gestorven (CGVS, A. (...) I, p. 23), waarna u na het hervatten van het gehoor na de middagpauze plots beweert dat uw broer pas na de dood van uw ouders in het leger is gegaan (CGVS, A. (...) I, p. 27 & 30). Zelfs indien u beweert dat tijd niet belangrijk is voor u, mag er toch van uitgegaan worden dat u deze beide gebeurtenissen coherent weet weer te geven. Nog opmerkelijker is

het feit dat uw broer dezelfde correctie heeft gedaan. Hij beweerde immers ook aanvankelijk dat uw oudste broer reeds in het leger was tijdens het overlijden van uw vader (CGVS, A. (...) I, p. 18), en eveneens corrigeerde hij zich in de namiddag (CGVS, A. (...) I, p. 22). Hiermee geconfronteerd wijt hij dit aan het feit dat hij enkel Pashaie spreekt en dat hij het eigenlijk nog wou verbeteren (CGVS, A. (...) I, p. 22), hetgeen hij duidelijk heeft nagelaten. Het is evenwel duidelijk dat uw broer het volledige gehoor probleemloos aflegt in het Pashtou, waardoor dit als argument niet kan worden ingeroepen (CGVS, A. (...) I, p. 22). Het feit dat u beiden uw verklaringen wijzigt na de middagpauze, maakt dat u geen waarheidsgetrouw beeld schept over uw leven, noch over dat van uw broer vooraleer u naar België bent vertrokken. Het relaas dat u en uw broer verklaren krijgt hierdoor een duidelijk ingestudeerd en weinig doorleefd karakter, waardoor u het aan het CGVS onmogelijk maakt om een duidelijk beeld te krijgen over wie u bent en vanwaar u afkomstig bent, wat primordiaal is om het CGVS toe te laten uw beschermingsnood correct in te schatten.

Naast het feit dat u er niet in slaagt eenduidige verklaringen af te leggen over wanneer uw broer is toegetreden tot het Afghaanse leger, heeft u vervolgens op geen enkele manier overtuigd effectief een broer te hebben die soldaat is geweest. Gevraagd om iets meer te vertellen over zijn job, komt u niet verder dan te zeggen dat hij werkzaam was in Maidan Wardak en in Helmand (CGVS, A. (...) I, p. 13), wanneer u echter gevraagd wordt om iets meer details hierover te geven, zegt u telkens dat u het niet kon vragen aan uw broer aangezien hij ouder is dan u. Bijgevolg moet u het antwoord op wat hij precies deed in het leger, hoe zijn training eruitzag, welke rang hij had en in welk korps hij aan de slag was, schuldig blijven (CGVS, A. (...) I, p. 14-15). Zelfs over de foto's die u neerlegt van uw broer tijdens zijn dienst, slaagt u er niet in om iets meer te vertellen dan hetgeen voor iedereen zichtbaar is, namelijk dat de foto genomen is op het moment dat hij in dienst was (CGVS, A. (...) I, p. 16). Bovendien is het vreemd dat uw broer u niets vertelde over zijn job, maar dat hij er wel op stond om een foto te nemen in de buurt van de hogeschool, omdat hij misschien morgen zou gedood worden (CGVS, A. (...) I, p. 15-16). Het is zeer bevreemdend dat hij het risico nam om deze foto te nemen in Dar-i-Nur in zijn legeruniform, alhoewel A. (...) verklaarde dat uw broer in zijn uniform zelfs niet kon rondlopen als hij naar huis kwam (CGVS, A. (...) I, p. 11). Gevraagd waarom hij het risico nam om in uniform buiten te poseren, wijzigt uw broer onmiddellijk zijn verklaring en beweert hij dat deze foto binnen in de school is getrokken (CGVS, A. (...) I, p. 11-12). Er mag echter verwacht worden dat uw oudere broer geen onnodige risico's neemt in een dergelijke situatie en deze foto's binnenskamers zou laten nemen, in plaats van op een openbare plek. Het lijkt er bijgevolg sterk op dat deze foto's in scène zijn gezet om als bewijs te dienen voor uw asielrelaas, eerder dan als een souvenir van iemand die vreest te zullen sterven. Bovenstaande vaststellingen doen sterk twifelen aan de tewerkstelling van uw broer bij het Afghaans leger. De vaststelling dat u en uw broer ontoereikende verklaringen afleggen over uw familiesituatie voegt zich bij de conclusie dat jullie geen zicht wensen te geven op jullie werkelijke achtergrond.

Bovendien legt u ook tegenstrijdige verklaringen af over uw oom langs moederszijde, die uw reis heeft bekostigd naar Europa. Terwijl u reeds in het begin aanhaalde dat uw oom een landbouwer was met gronden dichtbij de velden van uw familie (CGVS, A. (...) I, p. 22), beweert uw broer aanvankelijk dat uw oom niets deed en dat hij ook niet wist of hij land bezat of niet (CGVS, A. (...) I, p. 17). De jonge leeftijd die hij aanhaalt, kan niet als argument gebruikt worden over het feit dat hij dit niet weet, aangezien hierboven reeds beschreven staat dat uw broer reeds ouder was toen hij Afghanistan verliet dan hij de asielinstanties tracht te doen geloven. Het is dan ook opmerkelijk dat uw broer, wanneer het gehoor in de namiddag wordt hernomen, plots wel op de hoogte blijkt te zijn dat uw oom misschien land bezit, vervolgens zegt dat hij zeker land bezit, maar dat hij er nooit is geweest, om uiteindelijk te besluiten dat zijn velden eigenlijk achter het huis van uw oom gelegen zijn. (A. (...) I, p. 19). Het is opvallend dat uw broer zijn verklaringen bijstelt nadat hij de mogelijkheid had om met u te overleggen. Dergelijke tegenstrijdige verklaringen over zaken die tot uw directe leefwereld behoren, tonen aan dat u het CGVS geen inzage wenst te bieden in het leven dat u leidde vooraleer u uit uw land bent vertrokken.

Ook zijn er enkele duidelijke tegenstrijdigheden vast te stellen over de weergave van uw omgeving. Er kan immers verwacht worden dat u en uw broer de omgeving waar jullie beiden sinds jullie geboorte tot jullie vertrek uit Afghanistan hebben gewoond, op een eenduidige manier weten weer te geven. Gevraagd om de weg te beschrijven van Amla naar uw huis, vertelt u dat het huis van H. A. (...) links van de weg ligt (CGVS, A. (...) II, p. 5), terwijl uw broer dit beroemde huis in Amla rechts situeert op weg naar uw dorp (gehoorverslag CGVS, A. (...) II, dd. 4 mei 2017, p. 4). Ook beweert u dat op weg van het districtscenter naar uw huis een chipsfabriek rechts en een benzinepomp links passeert (CGVS, A. (...) II, p. 8), terwijl uw broer beide zaken aan dezelfde kant van de weg, namelijk links, situeert (CGVS, A. (...) II, p. 7). Aangezien u beiden minstens 18 jaar in Dari-Nur heeft gewoond, kan ervan uitgegaan worden dat u beiden in staat zou moeten zijn om deze zaken correct te situeren. Het feit dat jullie wel weten dat er zich een huis van H. A. (...) en een chipsfabriek bevinden in uw zogenoemde omgeving,

maar dat jullie dit niet aan de correcte kant van de weg kunnen situeren, geeft een ingestudeerd karakter weer over uw zogenoemde leefomgeving.

Daarenboven is het opmerkelijk dat u geen van beiden op de hoogte bent over een aanval die heeft plaatsgevonden in maart 2015 tegen het districtscentrum waarbij zes politieagenten zijn omgekomen (CGVS, A. (...) II, p. 8-9 & A. (...) II, p. 8), maar dat u beiden wel kunt vertellen over de dood van de lokale leider Qazi Khan Mohammad, een incident dat zich reeds in 2009 heeft afgespeeld. Echter, wanneer er iets verder wordt doorgevraagd over dit incident, moet u beiden passen (CGVS, A. (...) II, p. 9 & A. (...) II, p. 8), hetgeen alweer een ingestudeerde indruk geeft. Dit ingestudeerd karakter wordt verder bevestigd wanneer uw broer, die zich niets meer kan herinneren over de dood van zijn vader vier jaar geleden, aangezien hij te jong was toen hij is gestorven (CGVS, A. (...) I, p. 21; CGVS, A. (...) I, p.11), zich wel een incident voor de geest kan halen van een Japanse ingenieur die in 2008 is gedood (CGVS, A. (...) II, p. 8). Ook het incident dat u aanhaalde over een elektriciteitsdam die in uw nabije omgeving is ontploft, mist elke doorleefdheid die verwacht mag worden over een gebeurtenis die u zogenaamd van dichtbij heeft meegemaakt (CGVS, A. (...) I, p. 35). Wanneer uw broer immers wordt uitgenodigd zijn persoonlijke beleving weer te geven over dit incident, beweert hij zich niet meer te herinneren wanneer dit gebeurde, wat jullie deden, wie er precies aanwezig was in jullie huis en of uw vader al dan niet ging kijken naar de explosie (CGVS, A. (...) I, p. 31). Nog opmerkelijk is dat uw broer geen weet heeft wanneer de kinderen in uw dorp schoolvakantie hebben, en wijt hij deze onwetendheid aan het feit dat hij zelf nooit naar school is geweest (CGVS, A. (...) II, p. 5), maar hij wel op de hoogte is dat het nieuwe schoolgebouw in Amla, waar hij nota bene nooit zou zijn geweest, vier tot vijf jaar geleden gebouwd is door de PRT (CGVS, A. (...) I, p. 6-7). Het feit dat uw broer alweer geen informatie over zijn directe leefwereld weet weer te geven, maar wel over een schoolgebouw dat hij nooit zou hebben gezien, bevestigt alweer dat zijn kennis over zijn leefomgeving ingestudeerd en weinig doorleefd is.

Naast het feit dat u beiden niet overtuigd heeft tot twee maanden voor jullie vertrek in Qalai Shahi te hebben gewoond, doet ook uw facebookpagina vermoeden dat u reeds langer dan twee maanden voor uw vertrek naar Jalalabad bent vertrokken. Zo is het duidelijk dat zowel u als uw broer wel degelijk over een netwerk aan vrienden in Jalalabad beschikken, wat aantoonde dat u de stad beter kent dan louter twee tot drie keer met uw vader in Jalalabad inkopen te doen (CGVS, A. (...) II, p. 4,15; CGVS, A. (...) II, p. 3). Uw broer verklaart zelfs dat hij niet weet of hij via facebook bevriend is met mensen uit Jalalabad, aangezien hij niet kan lezen waar iemand woont (CGVS, A. (...) II, p. 12). Deze uitlegis niet ernstig en bovendien tegenstrijdig met zijn eerdere verklaring dat hij zowel in de madrassa school liep alsook hier naar school gaat, en bijgevolg een beetje kan lezen en schrijven (CGVS, A. (...) II, p. 3). Deze tegenstrijdige verklaring toont aan dat ook uw broer geen duidelijk beeld wenst te geven op de band die hij heeft met de stad Jalalabad, hetgeen zijn algemene geloofwaardigheid verder ondermijnt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dar-i-Nur gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dar-i-Nur heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker,

met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U en uw broer werden tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 18 januari 2017 en 4 mei 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U en uw broer werden op het einde van het gehoor op dd. 4 mei 2017 uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. (CGVS, A. (...) II, p.15; CGVS, A. (...) II p. 13).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststelling niet wijzigen. uw Afghaans identiteitsdocument (taskara), de taskara van uw broer A. (...) en de taskara van uw vader, de twee dreigbrieven van de Taliban en de brief van het districtshuis kunnen enkel ondersteuning bieden bij geloofwaardige verklaringen, hetgeen niet aan de orde is. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker zijn en corruptie wijd verbreid is bij het verkrijgen van civiele documenten (zie informatie in administratief dossier). Aangezien hierboven ook reeds is aangetoond dat er geen geloof kan worden gehecht aan de job van uw broer in het leger, kan er verder ook geen waarde worden gehecht aan de foto's en de documenten die u neerlegt ter bevestiging van zijn functie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij wijst erop dat het Pashaie zijn moedertaal is en dat hij niet in staat was om zich voldoende uit te drukken tijdens het gehoor bij het CGVS. Verzoeker wijst op de inhoud van het gehoorverslag. Verzoeker had om een tolk Pashaie gevraagd maar die was niet beschikbaar. Om het CGVS ter wille te zijn heeft hij zich neergelegd bij een interview in het Pashtou. Verzoeker herhaalt dat hij compleet niet in staat was om zich fatsoenlijk uit te drukken in de taal van het gehoor. Hij had dit voor het gehoor al aangegeven. Toch werd het gehoor aangevat en vervolledigd. Door het gehoor te laten doorgaan en

hem nadien af te rekenen op het gebrek aan details schond het CGVS het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker vraagt dan ook om de bestreden beslissing te vernietigen en het CGVS op te dragen een nieuw gehoor af te nemen in het Pashae.

2.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de “schorsende werking van het beroep – zoniet schending van het non-refoulementbeginsel”.

Hij wijst op het feitenrelaas en de aangehaalde vrees ten aanzien van de taliban. Een gedwongen terugkeer zou zijn dood betekenen en in strijd zijn met artikel 3 EVRM. De schorsende werking van het beroep is dan ook een absolute vereiste in afwachting van een definitief arrest van de Raad.

2.3. Verzoeker vraagt om op basis van het voorgaande:

“Alvorens te oordelen de schorsende werking van dit beroep vast te stellen.

Het huidige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

In hoofddorde de betwiste beslissing van het Commissariaat Generaal d.d. 09.08.2017 te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS om deze dienst toe te laten een nieuw interview van verzoeker af te nemen, en vervolgens een nieuwe beslissing te nemen.

In subsidiaire orde verzoeker de subsidiaire bescherming toe te willen kennen.”

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Waar verzoeker een betoog voert omtrent de “schorsende werking van het beroep – zoniet schending van het non-refoulementbeginsel”, stelt dat een gedwongen terugkeer strijdig zou zijn met artikel 3 EVRM en daarom vraagt om “Alvorens te oordelen de schorsende werking van dit beroep vast te stellen”, kan worden volstaan met een verwijzing naar de inhoud van artikel 39/70, eerste lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). Deze bepaling luidt als volgt: “Behoudens mits toestemming van betrokkene, kan tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied of terughouding gedwongen worden uitgevoerd.”

3.2. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide, duidelijke en gedetailleerde wijze uiteengezet waarom verzoeker en diens broer op kennelijke wijze hebben verzaakt aan de op hen rustende medewerkingsplicht. Meer bepaald wordt hierin gemotiveerd dat verzoeker en diens broer beide hebben gelogen over hun leeftijd en dat zij zich ten onrechte jonger trachtten voor te doen dan zij in werkelijkheid zijn, alsmede dat zij leugenachtige, gebrekkige en ongeloofwaardige verklaringen hebben afgelegd over (i) hun dagelijkse activiteiten in hun beweerde dorp van herkomst; (ii) hun vermeende profiel als zoon van een landbouwer; (iii) de verklaarde dood van hun vader; (iv) de twee ingrijpende gebeurtenissen in hun leven; (v) het beweerde profiel als soldaat van hun broer; (vi) de oom langs moederszijde die hun reis naar Europa zou hebben bekostigd; (vii) de weergave van hun omgeving; (viii) incidenten in hun regio; (ix) het vermeende ontbreken van een netwerk in Jalalabad. Op basis hiervan en in acht genomen dat de neergelegde documenten aan de motieven dienaangaande geen afbreuk kunnen doen, wordt in de bestreden beslissing besloten dat verzoeker en diens broer hun herkomst en problemen niet geloofwaardig maken.

Verzoeker tracht al de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen toe te schrijven aan het gegeven dat hij het Pashtou onvoldoende machtig zou zijn geweest om het gehoor bij het CGVS in deze taal te volbrengen. Verzoeker kan in dit betoog echter geenszins worden gevolgd. Uit de bijlage 26 in het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 17 november 2015 immers zelf verklaarde de bijstand te verzoeken van een tolk Pashtou tijdens het onderzoek van zijn asielaanvraag. Bij de DVZ verklaarde verzoeker op 7 april 2016 duidelijk dat hij Pashtou spreekt. Hij gaf aan deze taal voldoende te begrijpen om de problemen die hadden geleid tot zijn vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden. Tevens verklaarde hij de tolk die hem bij de DVZ bij het afleggen van zijn verklaringen en bij het invullen van de vragenlijst bijstond goed te begrijpen, gaf hij aan geen bezwaar te hebben tegen deze tolk en stelde hij dat hij het steeds zou melden indien zich er tijdens de loop van het gehoor problemen zouden voordoen met de verstaanbaarheid van de tolk (administratief dossier, verklaring betreffende procedure). Nergens uit de verklaring van de DVZ of de vragenlijst blijkt dat verzoeker van zulke problemen melding maakte bij de DVZ. Integendeel ondertekende hij beide stukken uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werden voorgelezen in het Pashtou. Hiermee gaf hij aan dat de hierin opgenomen gezegden juist en oprecht zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid. Bij het CGVS verklaarde verzoeker daarenboven dat het eerste gehoor bij de DVZ goed was verlopen, maakte hij nergens enige melding van problemen inzake de vertaling of communicatie bij de DVZ en gaf hij aan

niets te willen toevoegen of wijzigen (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.3-4). In tegenstelling met wat verzoeker beweert, blijkt nergens uit het dossier dat hij voorafgaand aan het eerste gehoor bij het CGVS zou hebben verzocht om – dit in weerwil van zijn vraag in de bijlage 26 – te worden bijgestaan door een tolk Pashaie. Er werd aan verzoeker bij de aanvang van dit gehoor bij het CGVS gevraagd of hij de tolk begreep en er werd verduidelijkt dat hij eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – diende te melden. Verzoeker gaf aan de tolk volledig te begrijpen. Wel stelde hij vervolgens: “maar ik kan niet goed Pashtou spreken”. Even verder herhaalde verzoeker dat hij alles compleet begreep maar problemen had wanneer hij sprak. Noch verzoeker, noch de advocaat die hem tijdens het eerste gehoor bij het CGVS bijstond, formuleerde echter enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor. Evenmin vermeldde zij dat verzoeker het Pashtou niet voldoende machtig zou zijn om het gehoor op een gedegen wijze te volbrengen. Aan het einde van het eerste gehoor bij het CGVS gaf verzoeker bovendien uitdrukkelijk aan dat hij de tolk goed had begrepen. Nergens maakte hij melding van concrete problemen inzake de vertaling of communicatie. Verzoekers advocaat formuleerde, wanneer deze daartoe de kans kreeg, vervolgens evenmin dergelijke opmerking. Uit de opeenvolging van vragen en antwoorden zoals opgenomen in het eerste gehoorverslag van het CGVS, blijkt daarenboven duidelijk dat verzoeker weldegelijk bij machte was om zijn gehoor in het Pashtou en op een gedegen wijze te volbrengen. Uit het gehoorverslag blijkt dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen geen problemen inzake vertaling of communicatie worden afgeleid. Ook bij de aanvang van het tweede gehoor bij het CGVS werd aan verzoeker gevraagd of hij de tolk begreep en werd er verduidelijkt dat hij eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – diende te melden. Andermaal gaf verzoeker duidelijk aan de tolk goed te begrijpen. Wel stelde hij opnieuw dat hij Pashtou sprak. Hij voegde echter toe dat hij het opnieuw zou vragen indien hij iets niet begreep. Noch verzoeker, noch de advocaat die hem tijdens het tweede gehoor bij het CGVS bijstond, formuleerde enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor. Evenmin vermeldde zij dat verzoeker het Pashtou niet voldoende machtig zou zijn om het gehoor op een gedegen wijze te volbrengen. Aan het einde van het tweede gehoor bij het CGVS gaf verzoeker verder opnieuw uitdrukkelijk aan dat hij de tolk goed had begrepen. Nergens maakte hij melding van concrete problemen inzake de vertaling of communicatie. Verzoekers advocaat formuleerde zulke opmerking evenmin. Uit de opeenvolging van vragen en antwoorden zoals opgenomen in het tweede gehoorverslag van het CGVS, blijkt bovendien duidelijk dat verzoeker weldegelijk bij machte was om zijn gehoor in het Pashtou en op een gedegen wijze te volbrengen. Uit het gehoorverslag blijkt dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen geen problemen inzake vertaling of communicatie worden afgeleid. Dat verzoekers kennis van het Pashtou dermate ondermaats was als hij heden voorhoudt en hij daardoor “compleet niet in staat was om zich fatsoenlijk uit te drukken in de taal van het gehoor”, vindt dan ook niet de minste steun in het administratief dossier en kan geen verklaring vormen voor of afbreuk doen aan de veelheid aan motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker zich in het verzoekschrift beperkt tot enkele algemeenheden. Verzoeker toont niet in concreto aan dat, waar of op welke wijze de vermeende problemen de weergave van zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij concreet aan dat, waar of hoe dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

Verzoeker voert ter weerlegging van de in de bestreden beslissing opgenomen motieven voor het overige niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze pertinente en terechte motieven, die steun vinden in het administratief dossier, onverminderd gelden.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker op ernstige wijze heeft verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals omschreven in de bestreden beslissing, en dat hij moedwillig weigert klaarheid te scheppen over en het aldus onmogelijk maakt een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke leeftijd, profiel, achtergrond, familiale situatie, opeenvolgende verblijfplaatsen, situatie en problemen.

Bijgevolg maakt verzoeker het onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar de situatie in en aangehaalde vrees ten aanzien van Afghanistan niet dienstig en kan hij met deze verwijzing geenszins volstaan om in zijn hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood in concreto aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

3.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. *Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.*”

Waar verzoeker, net als zijn broer eerder deed in het kader van diens beroepsprocedure bij de Raad, tracht te laten uitschijnen dat ook hij het Pashtou onvoldoende machtig zou zijn geweest om het gehoor bij het CGVS in deze taal te volbrengen, dient te worden vastgesteld dat verzoeker in dit betoog geheel niet kan worden gevolgd. Uit de bijlage 26 in het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 17 november 2015 immers zelf verklaarde de bijstand te verzoeken van een tolk Pashtou tijdens het onderzoek van zijn asielaanvraag. Bij de DVZ verklaarde verzoeker op 7 april 2016 duidelijk dat hij Pashtou spreekt. Hij gaf aan deze taal voldoende te begrijpen om de problemen die hadden geleid tot zijn vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden. Tevens verklaarde hij de tolk die hem bij de DVZ bij het afleggen van zijn verklaringen en bij het invullen van de vragenlijst bijstond goed te begrijpen, gaf hij aan geen bezwaar te hebben tegen deze tolk en stelde hij dat hij het steeds zou melden indien zich er tijdens de loop van het gehoor problemen zouden voordoen met de verstaanbaarheid van de tolk (administratief dossier, verklaring betreffende procedure). Nergens uit de verklaring van de DVZ of de vragenlijst blijkt dat verzoeker van zulke problemen melding maakte bij de DVZ. Integendeel ondertekende hij beide stukken uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werden voorgelezen in het Pashtou. Hiermee gaf hij aan dat de hierin opgenomen gezegden juist en oprecht zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid. Bij het CGVS formuleerde verzoeker tijdens het eerste gehoor bij het CGVS nergens enige opmerking aangaande de vertaling of communicatie of het verloop van het gehoor bij de DVZ. Integendeel gaf hij uitdrukkelijk aan dat hij aan dit eerste gehoor geen wijzigingen wenste aan te brengen (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.2). In tegenstelling met wat verzoeker beweert, blijkt verder nergens uit het dossier dat hij voorafgaand aan het eerste gehoor bij het CGVS zou hebben verzocht om – dit in weerwil van zijn vraag in de bijlage 26 – te worden bijgestaan door een tolk Pashaie. Er werd aan verzoeker bij de aanvang van dit gehoor bij het CGVS gevraagd of hij de tolk begreep en er werd verduidelijkt dat hij eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – diende te melden. Wanneer aan verzoeker werd gevraagd of hij de tolk goed begreep, antwoordde hij: “Ok”. Wanneer even verder werd gevraagd of hij tot nu toe alles had begrepen, antwoordde hij opnieuw: “Ok” (*ibid.*, p.2). Noch verzoeker, noch de advocaat die hem tijdens het eerste gehoor bij het CGVS bijstond, formuleerde voorts enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor. Evenmin vermeldde zij dat verzoeker het Pashtou niet voldoende machtig zou zijn om het gehoor op een gedegen wijze te volbrengen. Slechts na de confrontatie met de vaststelling inzake de chronologie van het overlijden van zijn vader en de toetreding tot het leger van zijn broer, beweerde verzoeker plots dat hij Pashaie spreekt en dat het de eerste keer was dat hij Pashtou sprak. Te meer nu hij beweerde de fout dienaangaande reeds die ochtend te hebben gemerkt doch niet te hebben verbeterd en gelet op het eerdere verloop van zijn procedure, kan dit bezwaarlijk ernstig worden genomen (*ibid.*, p.22). Dit geldt des te meer nu verzoeker aan het einde van het eerste gehoor bij het CGVS uitdrukkelijk aangaf dat hij de tolk goed had begrepen en nu hij nergens anders melding maakte van concrete problemen inzake de vertaling of communicatie. Verzoekers advocaat formuleerde evenmin dergelijke opmerking. Uit de opeenvolging van vragen en antwoorden zoals opgenomen in het eerste gehoorverslag van het CGVS, blijkt daarenboven duidelijk dat verzoeker weldegelijk bij machte was om zijn gehoor in het Pashtou en op een gedegen wijze te volbrengen. Uit het gehoorverslag blijkt dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen geen problemen inzake vertaling of communicatie worden afgeleid. Ook bij de aanvang van het tweede gehoor bij het CGVS werd aan verzoeker gevraagd of hij de tolk begreep en werd er verduidelijkt dat hij eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – diende te melden. Andermaal gaf verzoeker duidelijk aan de tolk goed te begrijpen. Noch verzoeker, noch de advocaat die hem tijdens het tweede gehoor bij het CGVS bijstond, formuleerde enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor. Evenmin vermeldde zij dat verzoeker het Pashtou niet voldoende machtig zou zijn om het gehoor op een gedegen wijze te volbrengen. Aan het einde van het tweede gehoor bij het CGVS gaf verzoeker verder opnieuw uitdrukkelijk aan dat hij de tolk goed had begrepen. Nergens maakte hij melding van concrete problemen inzake de vertaling of communicatie. Verzoekers advocaat formuleerde zulke opmerking evenmin. Uit de opeenvolging van vragen en antwoorden zoals opgenomen in het tweede gehoorverslag van het CGVS, blijkt bovendien duidelijk dat verzoeker weldegelijk bij machte was om zijn gehoor in het Pashtou en op een gedegen wijze te volbrengen. Uit het gehoorverslag blijkt dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen geen problemen inzake vertaling of communicatie worden afgeleid. Dat verzoekers kennis van het Pashtou werkelijk dermate ondermaats was als hij heden voorhoudt en hij daardoor “*compleet niet in staat was om zich fatsoenlijk uit te drukken in de taal van het gehoor*”, vindt dan ook niet de minste steun in het administratief dossier en kan niet worden

gevolgd. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker zich in het verzoekschrift beperkt tot enkele algemeenheden. Verzoeker toont niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze de vermeende problemen de weergave van zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij concreet aan dat, waar of hoe dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

Derhalve gelden de in het voormelde, ten aanzien van verzoekers broer gevelde arrest opgenomen motieven ook en onverminderd voor verzoeker.

3.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT